

člověka". Skrz jednotlivé perspektivy jsou do světa knihy vnášeny problémy současné. Anna (a nejen ona, protože řada postav se objevuje na více místech) je tak živoucí i ukázková.

Tato ambiciózní snaha je však kvůli své protichůdnosti nenaplnitelná. A tak ve výsledku drhne a skřípe. Jednotlivosti musí sloužit celkovému obrazu, proto jsou do značné míry ohýbány, obrušovány, přetvářeny. Šindelkovi výše zmíněné klady se podrobují diktátu plánu, což občas jde proti tomu, co autor umí. Vede to například k otrockému dopovídání, jako v povídce *Růst krystalu*, který by Rodaw z Knihánkova jistě docenila, protože víc uzavřený již snad ani být nemůže. Autor, pro kterého je příznačný náznak, symbolika najednou dopoví osudy hrdinů div ne do dvacátého kolene. Stejně tak protichůdně působí vševědoucnost a přemoudřelost typická třeba pro povídku *Kopie*, vytvářet modelové příklady a zároveň je oživovat detailem

Šindelkovi nejde, jak příklad, tak postřeh zůstávají jaksi v půli cesty. Modelové a živočišné se vzájemně neprolíná, ale podráží si nohy. I přesto Šindelka občas uchvátí. Například v povídce *Štafeta*, jež neztrácí na naléhavosti bez znalosti celku a již osobně řadím k nejzajímavějším textům loňského roku. Ve *Štafetě* se však objevuje přesně to, v čem si je autor jistý a co, alespoň dle svých vyjádření, chtěl posunout dál, tedy: přesnost postřehů, volba slov, silné drama rozehrané de facto z ničeho. Nic víc. Na textu si užívám pocit, že tato miniatura se nikomu a ničemu nepodřizuje. Mapa Anny zkrátka ztrácí tam, kde si autor myslí, že se svým psaním posunuje mimo dobře známé.

Tomáš Čada

autor je redaktorem *Literárně-kulturního časopisu H_aluze*

Petr Stančík: Vraždy, erotika, mystično. Vše v jedné knize

Mlýn na mumie

Petr Stančík

Druhé město 2014, 400 stran

Petr Stančík napsal v loňském roce knihu, s níž se zařadil mezi nejzajímavější české autory současnosti. Jeho román je poctou brakové literatuře, ale i samotné matičce stověžaté - Praze. Autor dříve publikující pod pseudonymem Odillo Stradický ze Strdic si pro svůj nejnovější text vybral poměrně složitý název, nicméně již tímto dokáže zaujmout. *Mlýn na mumie, aneb převratné odhalení komisaře Durmana* je románem plným bizarních vražd, erotiky, mystična a v neposlední řadě autorovi vlastní nadsázky.

Děj se vrací do roku 1866, těsně před Prusko-rakouskou válkou. Stančík mísí čistou fabulaci, historické reálie

a až encyklopedickou znalost Prahy dané doby. Přimíchal do něho však také plno metafor a odkazů.

Knihou je orámován jednotlivým příběhem komisaře Durmana, jež vyšetřuje řádění prvního sériového vraha v českých zemích. S případem mu pomáhá jeho přítel, soukromý detektiv, Egon Alter a celé vyšetřování se naopak snaží zhatit kolega z pražské kriminálky Hnuj.

Jelikož se mu vraha nedaří vypátrat, je vyslán ke konzultaci a odborné pomoci za kolegy do Paříže, kde mají se sériovými vrahy více zkušeností. Ty sbírá komisař hlavně během návštěv pařížských bordelů, z nichž přiveze pro české nevěstky novinku v podobě orálního sexu.

To ale není zdaleka vše. Stančík na sebe vrství přesná historická fakta, která méně či více ovlivní příběh komisaře Durmana. V rámci vyprávění Durman pomáhá rakouskému císaři, potažmo Praze, oddálit začátek a poté naopak následky Prusko-rakouské války, seznámí se s Janem Nerudou i jeho silicím antisemitismem, na vlastní oči uvidí premiéru opery *Braniboři v Čechách* a následně povečeří s Bedřichem Smetanou nebo se utká v šermu se zakladatelem Sokola Miroslavem Tyršem.